

EXPUNERE DE MOTIVE

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.229/2000, pentru modificare și completarea Legii nr.52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, a intrat în vigoare odată cu apariția sa în Monitorul Oficial nr.606 din 25 noiembrie 2000, iar aplicarea în practică a acestui act normativ a generat o serie de reacții contradictorii.

Astfel, au fost semnalate opinii pro și contra, fie din partea investitorilor strategici, fie din partea investitorilor de portofoliu - dintre care menționăm KOYO România, Societățile de investiții financiare, NCH Inc., Romanian Reconstruction Capital - opinii care au fost transmise instituțiilor statului (Președenția României, Guvernul României, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul pentru Integrare Europeană, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, etc.).

Cu toate că s-a dorit prin respectiva ordonanță de urgență modificarea și completarea Legii nr.52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, în realitate s-au adus modificări și unor reglementări din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicate. Prin aceasta se încalcă principiile de drept societar și se dă acționarilor minoritari drepturi exagerate.

În motivarea susținerilor anterioare, prezentăm următoarele situații :

1. Art.82¹ alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.229/2000 obligă administratorii societăților pe acțiuni să prezinte rapoarte la cererea acționarilor care dețin o zecime din capitalul social, odată pe trimestru, impunându-le în același timp și ceea ce trebuie să conțină în mod obligatoriu aceste materiale.

Acest fapt apare în contradicție cu art.111 alin.(2) lit.a din Legea nr.31/1990 republicată, care obligă administratorii societăților pe acțiuni să prezinte rapoartele Adunării Generale a Acționarilor, în vederea aprobării sau modificării bilanțului contabil.

2. În art.149 alin.(2) din Legea nr.31/1990, republicată, se prevede că cenzorii sunt obligați să prezinte observațiile și propunerile lor la reclamațiile făcute de acționarii ce reprezintă cel puțin o pătrime din capitalul social.

Art.82² alin.(1) și (2), reduce acest procent la 10% și totodată se instituie o pedeapsă pecuniară dacă cenzorii nu răspund în termen de 15 zile la solicitarea acționarilor.

3. Art.143 din Legea nr.31/1990, republicată, prevede că administratorii vor putea să încheie acte juridice prin care societatea să dobândească, să înstrăineze sau să închirieze bunuri a căror valoare depășește jumătate din valoarea contabilă a activelor, numai cu aprobarea Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor.

Art.91⁶ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.229/2000 coboară acest prag la numai 10% din valoarea capitalului social.

4. Art.91⁷ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.229/2000 instituie obligativitatea convocării acționarilor semnificativi prin scrisoare recomandată, în timp ce art.117 din Legea nr.31/1990 republicată, prevede convocarea Adunărilor Generale a Acționarilor prin publicitate, afișare și numai opțional, prin trimiterea de scrisori recomandate acționarilor.

5. Art.120 din Legea nr.31/1990 republicată, prevede ca acționarii exercită dreptul lor de vot în Adunările Generale, proporțional cu numărul acțiunilor pe care le posedă. Acest principiu este modificat de art.91⁹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.229/2000, care instituie prevederea ca pentru numirea și revocarea din funcție a administratorilor se aplică "metoda votului cumulativ". Numirea și revocarea din funcție a administratorilor poate fi cerută de acționarii care dețin 15% din capitalul social al societății.

Din motivele expuse mai sus, se poate observa ca acționarii minoritari au obținut prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.229/2000, unele drepturi exagerate și care au ca efect blocarea actului decizional la societățile comerciale.

Totodată se poate observa că nu mai contează în anumite situații numărul de acțiuni deținute de fiecare acționar și ca acționarii

care deţin pachete minoritare, pot introduce piedici în adoptarea deciziilor sau pot întârzia implementarea inițiativelor manageriale.

Prin prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.229/2000 se răstoarnă logica principiilor de drept societar prin care cel ce investește mai mult prin achiziționarea de pachete majoritare de acțiuni la societăți comerciale este încorsetat printr-un act normativ de a mai desfășura o activitate economică normală și totodată blocat de acționarii minoritari.

Intenția generoasă de protejare a acționarilor minoritari riscă să se transforme într-o dictatură a minorității și care poate avea ca efect chiar lichidarea voluntară a societăților comerciale.

Pentru evitarea unor disfuncționalități ce pot genera blocaje la nivelul societăților comerciale deschise cu un impact negativ asupra investitorilor, strategici, fie ei români sau străini, am considerat necesară abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.229/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr.52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori.

Deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr.229/2000 conține pe lângă prevederile referitoare la funcționarea și finanțarea Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și dispoziții cu privire la protecția acționarului minoritar, în termen de 30 zile de la intrarea în vigoare a ordonanței de urgență, urmează să fie elaborate reglementări legale cu privire la protecția acționarilor minoritari prin modificarea și completarea Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, în scopul asigurării transparenței conducerii activității societăților comerciale și accesului la informații în mod continuu al micilor investitori.

Ținând seamă de interesul public, de natură excepțională pe care îl reprezintă o astfel de reglementare și în conformitate cu decizia Curții Constituționale nr.65/1995, publicată în Monitorul Oficial nr.129/1995, Partea I, Autoritatea pentru Privatizare și

Administrarea Participațiilor Statului consideră că starea de fapt este de urgență în înțelesul art.114 alin.(4) din Constituție, drept pentru care s-a justificat aprobarea unei ordonanțe de urgență de către Guvernul României.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului pentru abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.229/2000 pentru modificarea și completarea Legii nr.52/1994 privind valorile mobiliare și bursele de valori, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

